

ปัจจัยทางจิตสังคมที่ส่งผลกับพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปริสธรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

The Psycho – Social Factors Affecting the Righteous Behavior of the Students
in Rajabhat Universities According to the Buddhist Principle
of Sappurisa-Dhamma

กฤต เกษตรวัฒนผล¹, ชีรวัดน์ นิจนตร², โกศล มีคุณ³, สังวรณัฏฐกระโทก⁴

Krit Kasatwattanapol, Chirawat Nitchanet, Kosol Meekun, Sungworn Ngudgratoke

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกับพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปริสธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวทำนายสำคัญของพฤติกรรมคนดีของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 1,200 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 10 แห่ง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ตัวแปรที่ศึกษาทั้งสิ้น 11 ตัวแปร ดังนี้ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย กลุ่มลักษณะสถานการณ์ทางสังคม คือ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิถีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย กลุ่มจิตลักษณะเดิม คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทักษะที่ดีต่อการเป็นคนดีโดยมีกลุ่มลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง คือ เพศ ผลการเรียนรู้ สาขาวิชา ชั้นปี ความรับผิดชอบในครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะการพักอาศัย ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมคนดี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบมาตรประเมินรวม

¹ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

² รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

³ รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ค่าจำนวน 19 แบบวัดซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .70 - .82 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น ผลการวิจัยพบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม 11 ตัว) สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีของนักศึกษาได้ร้อยละ 53.8 มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัว) ร้อยละ 14.8 มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 2 (ชุดตัวทำนายทางด้านสถานการณ์ 5 ตัว) ร้อยละ 6.7 มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะตามสถานการณ์) ร้อยละ 29 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตน วิถีชีวิตแนวศาสนา ทักษะชีวิตที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี

คำสำคัญ : สถานการณ์ จิตลักษณะ ปฏิสัมพันธ์นิยม พฤติกรรมคนดี

ABSTRACT

The purposes of the study were aimed to study the important predictors of the righteous behavior of students. The sample group consisted of 1,200 students from 10 Rajabhat Universities around Thailand obtained by Multistage Sampling. There were 11 variables in this study: Antecedent variables consisted of a) Situational variables: Love and Reason Child Rearing Practices, Social Idol, Social Support, Religion's Life and Democracy in University; b) Psychological variables were Moral Reasoning, Future Orientation and Self Control, Mental Health, Internal Locus of Control, and External Hedonism; c) Situational and Psychological variables: was Attitude towards Righteous Behavior; d) Biosocial background variables : were Sex, GPA, Program, Year, Responsibility in family, Relationship in family, Type of accommodation, Education of father and mother Dependent variables : was the students' Righteous Behavior. The instruments for collecting data consisted of 19 measuring instruments. The reliability of the instruments was from 0.70 - 0.82.

The collected data was analyzed using the Statistical Analysis Methods: Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results of the study revealed that: The fourth group of predictors (combined group of 11) could predict the students' Righteous Behavior at the level of 53.8 percent; The first group of predictor (Psychological group of 5) could predict the students' Righteous Behavior at the level of 14.8 percent; The second group of predictors (Situational group of 5) could predict the students' Righteous Behavior at the level of 6.7 percent; The third predictor (Situation Psychological) could predict the students' Righteous Behavior at the level of 29 percent. The important predictors were as follows: Social Idol, Orientation and Self Control Religion's Life, Attitude towards Righteous Behavior, and Social Support

Keywords : Situational, Psychological, Interactionism, Righteous, Behavior

บทนำ

เป้าหมายสูงสุดในการจัดการศึกษา คือ สร้างเยาวชนให้ เก่ง ดี มีความสุข และเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ดังเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดแนวทางของการศึกษาไว้ในมาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” (ราชกิจจานุเบกษา, 2542 : 3) ซึ่งได้ถูกนำมากำหนดเป็นกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (ราชกิจจานุเบกษา, 2552 : 17-19) เป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ที่มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังในการผลิตบัณฑิตให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้

บัณฑิตมี อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) คือ การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมความสามารถในการปรับตัวใช้ชีวิต ในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม 2) ด้านความรู้ (Knowledge) คือ ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) คือ ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบ ในการเรียนรู้ของตนเอง และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์ และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้ง การพูดการเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กรอบดังกล่าวสอดคล้องกับหลักธรรมในพุทธศาสนาหลักหนึ่ง คือ สัมปยุตธรรม ซึ่งหมายถึง หลักปฏิบัติของคนดีอันประกอบด้วยคุณลักษณะ 7 ประการคือ การเป็นผู้รู้จักเหตุ การเป็นผู้รู้จักผล การเป็นผู้รู้จักตน การเป็นผู้รู้จักประมาณ การเป็นผู้รู้จักเวลา การเป็นผู้รู้จักบุคคลและการเป็นผู้รู้จักสังคมเป็นหลักให้ผู้ปฏิบัติเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ (เก่ง) เป็นผู้ที่มีจริยธรรมดี มีความสุขในการดำเนินชีวิต และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ปัจจุบันมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการคิดประดิษฐ์นวัตกรรมที่จำเป็นและเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตตลอดเวลา ส่งผลให้มนุษย์ มีอายุที่ยืนยาว มีชีวิตที่สะดวกสบายขึ้น ดูเหมือนว่าการพัฒนาจะนำ

มนุษย์ไปสู่สันติสุขในชีวิต และสันติภาพของสังคม แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้น ในอีกด้านหนึ่งเกิดปัญหาขึ้นมากมายควบคู่กับการพัฒนา เกิดปัจจัยรุนแรงทางสังคมและอบายมุขนานารูปแบบ ทำให้เยาวชนจำนวนไม่น้อยหลงไปกับกิจกรรมเสี่ยงที่ตน อายากรู้อายกลอง เช่น การติดเกม การดื่มเหล้า เที่ยวกลางคืน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การแข่งรถชิง การทะเลาะวิวาท ก่อให้เกิดปัญหาต่อตัวเยาวชนเอง ครอบครัวและสังคม

ปรากฏชัดว่า เยาวชนไม่รู้ว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเกิดจากสาเหตุอะไร รวมถึงไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร (ไม่เป็นผู้รู้จักเหตุ) ไม่รู้ว่าการกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจะส่งผลเสียหายตามมา (ไม่เป็นผู้รู้จักผล) ไม่รู้ว่าควรปฏิบัติตนอย่างไรให้เหมาะสมในการดำเนินชีวิต เช่น ควรบริโภคอาหารอะไร ในปริมาณเท่าใดให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย (ไม่เป็นผู้รู้จักตน) ไม่รู้ว่าควรใช้สื่ออย่างไรให้ประหยัดปลอดภัยและได้ประโยชน์ (ไม่เป็นผู้รู้จักประมาณ) ไม่รู้ว่าควรทำอะไรเวลาไหน (ไม่เป็นผู้รู้จักกาล) ไม่รู้ว่าควรปฏิบัติตนในการเข้าชุมชนอย่างไร (ไม่เป็นผู้รู้จักชุมชน) ไม่รู้ว่าควรปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นในสังคมอย่างไร (ไม่เป็นผู้รู้จักบุคคล)

สถานการณ์ดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเยาวชน ผู้ที่จะเติบโตขึ้นเป็นกำลังสำคัญ ในการขับเคลื่อนประเทศชาติต่อไป หากยังไม่ได้รับการแก้ไข จะสร้างปัญหาทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ทั้งในมิติของบุคคล ครอบครัว สังคม แนวทางในการป้องกันและแก้ปัญหาดังกล่าว มีหลายแนวทาง ที่ดีเหมาะสมคือ การแสวงหาสาเหตุ และจัดการควบคุมที่สาเหตุ สอดคล้องกับแนวคิดยุทธศาสตร์การพัฒนา (Development Strategy) ที่หมายถึง แผนการดำเนินงานเพื่อพัฒนาเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่มีความยากเป็นพิเศษซึ่งไม่อาจทำให้บรรลุได้ด้วยวิธีปกติธรรมดาที่รู้จักกันโดยทั่วไป เป็นแผนการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักวิชา ทฤษฎี แนวคิด ความมานะพยายาม และข้อมูล สภาพจริงที่ถูกต้องเหมาะสมกับกิจการจะทำการพัฒนา องค์ประกอบของยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างน้อยมี 3 ส่วน คือ 1) เป้าหมายของการพัฒนา 2) วิธีการหรือระบบการทำงานที่ดี (ซึ่งต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีที่ถูกต้อง) 3) ปัจจัยและทรัพยากร (ชีววัฒน์ นิเจนตร, 2552: 9) สังคมต้องการให้นักศึกษาซึ่งต่อไปจะเป็นกลุ่มสำคัญในการพัฒนา เป็นพลเมืองหลักของชาติ ให้มีพฤติกรรมของความเป็นคนดี คนเก่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ให้มีพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรม ในสภาพปกติ นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าว มากน้อยแตกต่างกันไป ซึ่งการที่นักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าวแตกต่างกันนั้นก็เนื่องจาก การมีเหตุปัจจัยที่แตกต่างกัน ตามแนวคิดของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Endler & Magnusson, 1976) ที่อธิบายว่า พฤติกรรมใดๆ ของบุคคล จะมีปัจจัยแบ่ง ได้เป็น 4 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ 1) กลุ่มสถานการณ์ 2) จิตลักษณะเดิม 3) กลุ่มปฏิสัมพันธ์ ระหว่างจิตลักษณะเดิมและสถานการณ์ และ 4) กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้งหมดนี้อาจแยกกล่าวให้เข้าใจได้ง่ายว่าเป็นปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ขณะที่ ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2538) กล่าวถึงจิตลักษณะ 8 ประการที่ เป็นปัจจัยเชิงเหตุสำคัญของการเป็นคนดี คนเก่ง ซึ่งก็จัดเข้าได้กับกลุ่มจิตลักษณะ และ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ซึ่งเป็นกลุ่มประเภทปัจจัย ภายใน กล่าวได้ว่าการที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตมีพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยเชิงเหตุทั้ง 4 กลุ่ม และในกลุ่มจิตลักษณะ(กลุ่ม ปัจจัยภายใน) จะมีจิตลักษณะตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมอยู่ด้วย ฉะนั้น การจะพัฒนาให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นเยาวชนกลุ่มใหญ่และมีความสำคัญต่อสังคม ทั้งปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในระดับที่สูง จำเป็นต้อง ทราบปัจจัยเชิงเหตุหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง การวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาเหตุทั้ง ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นพฤติกรรมพึงประสงค์อันจะนำไปสู่สันติสุขในชีวิต และสันติภาพของสังคมอันเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษา กล่าวได้ว่าการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นคนดี เป็นการพัฒนาประเทศในระยะยาวอย่างยิ่งย่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาตัวทำนายที่สำคัญต่อพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

สมมติฐานของการวิจัย

ตัวทำนายชุดที่ 4 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 ซึ่งเป็นจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน ตัวทำนายชุดที่ 2 ซึ่งเป็นสถานการณ์ทางสังคม 5 ตัวแปร ได้แก่ การเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประสบการณ์ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และตัวทำนายที่ 3 ซึ่งเป็น จิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี รวมทั้งสิ้น 11 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีได้มากกว่า ตัวทำนายจากชุดใดชุดหนึ่งเพียงลำพังอย่างน้อยร้อยละ 5

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 465,738 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา 1,200 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 10 แห่ง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ตัวแปรกลุ่มลักษณะสถานการณ์ จำนวน 5 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิมจำนวน 5 ตัวแปร คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จำนวน 1 ตัวแปร คือ ทศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี รวมทั้งสิ้น 11 ตัวแปร และ ตัวแปรกลุ่มลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังใช้เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม จำนวน 9 ตัวแปร คือ เพศ สาขาวิชา ชั้นปี ความรับผิดชอบในครอบครัว

ความสัมพันธ์ในครอบครัว การพักอาศัย ค่าเฉลี่ย ระดับการศึกษาของบิดา และระดับการศึกษาของมารดา

2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปริสธรรม ซึ่งมี 7 ด้าน ได้แก่ การเป็นผู้รู้จักเหตุ การเป็นผู้รู้จักผล การเป็นผู้รู้จักตน การเป็นผู้รู้จักประมาณ การเป็นผู้รู้จักเวลา การเป็นผู้รู้จักชุมชน และ การเป็นผู้รู้จักบุคคล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือวัดตัวแปรเป็นแบบสอบถามและแบบวัด ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง

ตอนที่ 2 แบบวัดพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปริสธรรม

ตอนที่ 3 แบบวัดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปริสธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ประกอบด้วย

1. สถิติเชิงบรรยาย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และพิสัย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานและแบบเป็นขั้น (Standard and Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 10 แห่ง จากการแบ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็น 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มรัตนโกสินทร์ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต 2) กลุ่มภาคเหนือ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม 3) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 4) กลุ่มภาคกลาง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์ และ 5) กลุ่มภาคใต้ คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยละ 120 คน

(ร้อยละ 10) รวมทั้งสิ้น 1,200 คน ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะชีวิตสังคมและสถานภาพด้านต่างๆ ดังนี้ (ตาราง 1)

1) เพศ ประกอบด้วย ชาย 353 คน (ร้อยละ 29.4) หญิง 847 คน (ร้อยละ 70.6)

2) สาขาวิชา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสังคมศาสตร์ หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ เช่น รัฐประศาสนศาสตร์ ครุศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การจัดการ มีจำนวน 1,003 คน (ร้อยละ 83.6) กลุ่มวิทยาศาสตร์ หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์ เช่น ชีววิทยา เกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีจำนวน 197 คน (ร้อยละ 16.4)

3) ชั้นปี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชั้นปีต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-2 มีจำนวน 735 คน (ร้อยละ 61.3) และกลุ่มชั้นปีสูง หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ขึ้นไป มีจำนวน 465 คน (ร้อยละ 38.8)

4) หน้าที่รับผิดชอบ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหน้าที่รับผิดชอบน้อย หมายถึง นักศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัวน้อยกว่า 3 ด้าน มีจำนวน 660 คน (ร้อยละ 55) กลุ่มหน้าที่รับผิดชอบมาก หมายถึง นักศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัวมากกว่า 3 ด้าน มีจำนวน 540 คน (ร้อยละ 45)

5) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มความสัมพันธ์ภายในครอบครัวต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่มีระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวต่ำ เช่น บิดา และ หรือ มารดา เสียชีวิต บิดามารดาหย่าร้างกัน มีจำนวน 281 คน (ร้อยละ 23.4) กลุ่มความสัมพันธ์ภายในครอบครัวสูง หมายถึง นักศึกษาที่อยู่ในครอบครัวที่มีระดับความสัมพันธ์ในครอบครัวสูง คือ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีจำนวน 919 คน (ร้อยละ 76.6)

6) ลักษณะการพักอาศัย แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มพักอาศัยในครอบครัว มีจำนวน 345 คน (ร้อยละ 28.8) กลุ่มไม่ได้พักอาศัยในครอบครัว เช่น หอพัก ห้องเช่า มีจำนวน 855 คน (ร้อยละ 71.3)

7) คะแนนเฉลี่ย โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.42 - 4.00 มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 2.70 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .50 โดยใช้ค่ามัธยฐาน เป็นเกณฑ์ในการแบ่งคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคะแนน

เฉลี่ยต่ำ คือ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.70 มีจำนวน 601 คน (ร้อยละ 50.1) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสูง คือ นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 2.70 มีจำนวน 599 คน (ร้อยละ 49.9)

8) ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง จำนวนปีที่บิดาศึกษาจบ ซึ่งอยู่ระหว่าง 6 - 16 มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 6 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบิดามีระดับการศึกษาต่ำ คือ กลุ่มนักศึกษาที่บิดาจบการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6 ปี มีจำนวน 587 คน (ร้อยละ 48.9) กลุ่มบิดามีระดับการศึกษาสูง คือ กลุ่มนักศึกษาที่บิดาจบการศึกษาสูงกว่า 6 ปี มีจำนวน 613 คน (ร้อยละ 51.1)

9) ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาศึกษาจบ อยู่ระหว่าง 6 - 16 มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 6 โดยใช้ค่ามัธยฐานเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มมารดามีระดับการศึกษาต่ำ คือ กลุ่มนักศึกษาที่มารดาจบการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 6 ปี มีจำนวน 693 คน (ร้อยละ 57.8) กลุ่มมารดามีระดับการศึกษาสูง คือ กลุ่มนักศึกษาที่มารดาจบการศึกษาสูงกว่า 6 ปี มีจำนวน 507 คน (ร้อยละ 42.2)

ผลการทำนายพฤติกรรมคนดี โดยใช้กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรด้านสถานการณ์ และตัวแปรด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อแสวงหาร้อยละการทำนาย ตัวทำนายที่สำคัญและลำดับความสำคัญของตัวทำนายและเปรียบเทียบการทำนายด้วยตัวทำนายชุดรวมกับแต่ละชุดย่อยที่เกณฑ์ความแตกต่างร้อยละ 5 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมคนดี กลุ่มตัวแปรทำนาย คือ กลุ่มตัวแปรด้านจิตลักษณะเดิม กลุ่มตัวแปรด้านสถานการณ์ ตัวแปรด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ และกลุ่มตัวแปรทั้งสามกลุ่มร่วมกันเป็นตัวทำนาย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบรวม และแบบเป็นขั้น (Enter and Stepwise) โดยมีชุดตัวทำนายรวมทั้งสิ้น 4 ชุด คือ ตัวทำนายชุดที่ 1 เป็นชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัว ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน ตัวทำนายชุดที่ 2 เป็นชุดตัวทำนายทางด้านสถานการณ์ 5 ตัว ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทาง

สังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ตัวทำนายชุดที่ 3 เป็นตัวทำนายทางด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัว คือ ทศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี ตัวทำนายชุดที่ 4 เป็นการรวม ตัวทำนายชุดที่ 1 ตัวทำนายชุดที่ 2 ตัวทำนายชุดที่ 3 เข้าด้วยกัน รวมตัวทำนายทั้งสิ้น 11 ตัว การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ได้ทำทั้งในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยอีก 18 กลุ่ม ซึ่งแบ่งตามลักษณะชีวสังคมภูมิหลังของนักศึกษาโดยมีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ดังนี้ (ตาราง 2)

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมคนดี มาทำการวิเคราะห์หาค่าถ้อยแบบพหุคูณแบบรวมและแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 1 เป็นชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัว ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม พบว่า จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีได้ร้อยละ 39 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน เหตุผลเชิงจริยธรรม และความเชื่ออำนาจในตน มีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .4 .19 .17 และ .1 ซึ่งหมายความว่านักศึกษายังมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีค่านิยมสุขนิยมภายนอกตนน้อย มีเหตุผลเชิงจริยธรรมมาก และมีความเชื่ออำนาจในตนมาก นักศึกษาผู้นั้นยังมีพฤติกรรมคนดีคนดีมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย พบว่า จิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ได้มากที่สุดในกลุ่มชั้นปีสูง ทำนายได้ร้อยละ 43.5 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน เหตุผลเชิงจริยธรรม และความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .4, .26, .15, และ .09 กลุ่มที่มีร้อยละการทำนายรองลงมา คือ กลุ่มคะแนนเฉลี่ยต่ำ ทำนายได้ร้อยละ 40.9 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน เหตุผลเชิงจริยธรรม ค่านิยมสุขนิยม ภายนอกตน และความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .42, .21, .13 และ .11 และกลุ่มที่ตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม 5 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมคนดี ได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มชาย โดยสามารถทำนายได้เพียงร้อยละ 33.8 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน และ

เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .38, .22 และ .18 พิสัยร้อยละการ ทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ ร้อยละ 36 - ร้อยละ 40.6 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละ การทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบคู่ที่แตกต่างกันเกินร้อยละ 5 2 คู่ คือ 1) กลุ่มชั้นปีต่ำ กับกลุ่มชั้นปีสูง (ร้อยละ 36 และ ร้อยละ 40.6 ตามลำดับ) และ 2) นักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง (ร้อยละ 38.9 และ ร้อยละ 33.8 ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมคนดี มาทำการวิเคราะห์หาค่าเบต้าแบบพหุคูณแบบรวม และแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 2 ซึ่งเป็นชุดตัวทำนายทางสถานการณ์ 5 ตัว ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคม ต่อการเป็นคนดี วิถีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ ในกลุ่มรวม พบว่า กลุ่มตัวแปรสถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ได้ ร้อยละ 46.3 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี วิถีชีวิตแนวศาสนา การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี และ ประชาธิปไตยใน มหาวิทยาลัย การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี และ ประชาธิปไตยใน มหาวิทยาลัย มีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .32 .26 .19 และ .13 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาจะได้รับแบบอย่างคนดีมาก มีวิถีชีวิตแนวศาสนามาก ได้รับการสนับสนุนทาง สังคมต่อการเป็นคนดีมาก และ ได้รับประสบการณ์ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัยมาก นักศึกษาจะยังมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย พบว่า ชุดตัวทำนายทางสถานการณ์ 5 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ได้มากที่สุด ในกลุ่มชั้นปีสูง ทำนายได้ร้อยละ 50.2 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี วิถีชีวิต แนวศาสนา ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .33 .26 .19 และ .17 และ กลุ่มที่มีร้อยละการทำนาย รองลงมา คือ กลุ่มคะแนนเฉลี่ยต่ำ ทำนายได้ร้อยละ 50 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญ เรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี วิถีชีวิตแนวศาสนา ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .29 .28 .21 และ .14 และ กลุ่มที่ตัวแปรกลุ่มสถานการณ์ 5 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมคนดีได้น้อย ที่สุด คือ นักศึกษาหญิง โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 42.8 โดยมีลำดับตัวทำนายที่

สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .31 .25 .2 และ .12 พิสัยร้อยละการทํานายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ร้อยละ 43.3 - ร้อยละ 48.6 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละการทํานายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบคู่ที่แตกต่างกันเกินร้อยละ 5 4 คู่ คือ 1) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยต่ำ และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสูง (ร้อยละ 50 และร้อยละ 43.5 ตามลำดับ) 2) กลุ่มชั้นปีต่ำ และกลุ่มชั้นปีสูง (ร้อยละ 44.3 และร้อยละ 50.2 ตามลำดับ) 3) กลุ่มหน้าที่รับผิดชอบน้อย และกลุ่มหน้าที่รับผิดชอบมาก (ร้อยละ 48.6 และร้อยละ 43.3 ตามลำดับ) 4) กลุ่มชายและกลุ่มหญิง (ร้อยละ 47.9 และร้อยละ 42.8 ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมคนดี มาทำการวิเคราะห์หัดถอยแบบพหุคูณแบบรวมและแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 3 โดยมีตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี เป็นตัวทำนาย ผลการวิเคราะห์หัดถอยแบบพหุคูณ พบว่า ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีได้ร้อยละ 24 โดยมีค่าเบต้าเท่ากับ .49 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดีมาก นักศึกษาจะยังมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

ผลการวิเคราะห์หัดถอยใน 18 กลุ่มย่อย พบว่า ชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีได้มากที่สุด ในกลุ่มชั้นปีสูง ทำนายได้ร้อยละ 30.3 มีค่าเบต้า .55 และกลุ่มที่ตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทำนายพฤติกรรมคนดีได้น้อยที่สุดคือ กลุ่มวิทยาศาสตร์ โดยสามารถทำนายได้เพียง ร้อยละ 13.9 มีค่าเบต้า .37 พิสัยร้อยละการทํานายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ร้อยละ 19.1 - ร้อยละ 27.4 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละการทํานายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบคู่ที่แตกต่างกันเกินร้อยละ 5 4 คู่ คือ 1) กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 26.2 และร้อยละ 13.9 ตามลำดับ) 2) กลุ่มชั้นปีต่ำ และ กลุ่มชั้นปีสูง (ร้อยละ 19.9 และร้อยละ 30.3 ตามลำดับ) 3) กลุ่มหน้าที่รับผิดชอบน้อย และกลุ่มหน้าที่รับผิดชอบมาก (ร้อยละ 21.3 และ ร้อยละ 27.9 ตามลำดับ) 4) กลุ่มมารดา มีระดับการศึกษาต่ำ และกลุ่มมารดา มีระดับการศึกษาสูง (ร้อยละ 27.4 และร้อยละ 19.1 ตามลำดับ)

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมคนดี มาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแบบพหุคูณแบบรวม และแบบเป็นชั้น โดยมีตัวทำนายชุดที่ 4 ซึ่งเป็นการรวม ตัวแปรจากตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม 5 ตัว ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน ตัวแปรจากตัวทำนายชุดที่ 2 คือลักษณะสถานการณ์ 5 ตัว ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และตัวแปรจากตัวทำนายชุดที่ 3 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ ทศณคติที่ดีต่อการเป็นคนดี รวมเป็นตัวทำนายทั้งสิ้น 11 ตัว ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มรวม (ตาราง 14) พบว่า ตัวทำนายทั้ง 11 สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ของนักศึกษาได้ร้อยละ 53.8 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแนวศาสนา ทศณคติที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .26 .23 .17 .1 และ .09 ซึ่งหมายความว่า นักศึกษาที่ได้รับการแบบอย่างคนดีมาก มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเองมาก มีวิธีชีวิตแนวศาสนามาก มีทศณคติที่ดีต่อการเป็นคนดีมาก และได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดีมาก นักศึกษาจะยังมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน 18 กลุ่มย่อย พบว่า ตัวทำนายทั้งสิ้น 11 ตัว สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีได้มากที่สุดในกลุ่มชั้นปีสูง ทำนายได้ร้อยละ 58.1 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแนวศาสนา ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน และ ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .28 .21 .15 .14 และ .14 และ กลุ่มนักศึกษาที่มีร้อยละการทำนายรองลงมา คือ กลุ่มนักศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบน้อย ทำนายได้ร้อยละ 57.6 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแนวศาสนา และ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .37 .29 .23 .1 และ กลุ่มที่มีร้อยละการทำนายได้น้อยที่สุด คือ กลุ่มมารดา มีระดับการศึกษาสูงโดยสามารถทำนายได้

ร้อยละ 50.6 โดยมีลำดับตัวทำนายที่สำคัญเรียงจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิธีชีวิตแนวศาสนา และ สุขภาพจิต ซึ่งมีค่าเบต้าตามลำดับ คือ .25 .2 .2 และ .14 พิสัยร้อยละ การทำนายของกลุ่มย่อยที่เหลือ ตั้งแต่ร้อยละ 56.7 - ร้อยละ 51.5 เมื่อเปรียบเทียบร้อยละการทำนายในกลุ่มย่อยด้วยกัน พบคู่ที่แตกต่างกันเกินร้อยละ 5 จำนวน 3 คู่ คือ กลุ่มชั้นปีต่ำ กับกลุ่มชั้นปีสูง (ร้อยละ 51.8 และ ร้อยละ 58.1 ตามลำดับ) กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำ กับ กลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมสูง (ร้อยละ 56.7 และร้อยละ 51.5 ตามลำดับ) และ กลุ่มหน้าที่รับผิดชอบน้อยกับกลุ่มหน้าที่รับผิดชอบมาก (ร้อยละ 52.5 และ ร้อยละ 57.6 ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบผลที่สนับสนุนสมมุติฐานคือ ตัวทำนายชุดที่ 4 สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ได้มากกว่าตัวทำนาย ชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 หรือ ชุดที่ 3 ชุดใดชุดหนึ่งโดยลำพัง มากกว่าร้อยละ 5 โดยผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวม และ กลุ่มย่อยทุกกลุ่ม สรุปได้ว่า พฤติกรรมคนดี มีตัวทำนายที่สำคัญในแต่ละชุดตัวทำนาย คือ 1) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดจิตลักษณะเดิม เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน และ เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) ตัวทำนายที่สำคัญในชุดสถานการณ์ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี 3) ตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่สำคัญ คือ ทศนครีที่ดีต่อการเป็นคนดี 4) ตัวทำนายในชุดรวมที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิธีชีวิตแนวศาสนา ทศนครีที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม 11 ตัวแปร) ซึ่งประกอบด้วย เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และ

ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี) สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีของนักศึกษาได้ร้อยละ 53.8 สามารถทำนายได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัวประกอบด้วย เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน) ร้อยละ 14.8 มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 2 (ชุดตัวทำนายทางด้านสถานการณ์ 5 ตัวประกอบด้วย การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย) ร้อยละ 6.7 มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี) ร้อยละ 29 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิธีชีวิตแนวศาสนา ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ดังต่อไปนี้ (ภาพ 1)

อภิปรายผล

1. ตัวทำนายชุดที่ 4 (ชุดรวม 11 ตัวแปร) ประกอบด้วย เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต ค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย และทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี) สามารถทำนายพฤติกรรมคนดีของนักศึกษาได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม 5 ตัวประกอบด้วย เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิต และค่านิยมสุขนิยมภายนอกตน) ตัวทำนายชุดที่ 2 (ชุดตัวทำนายทางด้านสถานการณ์ 5 ตัวประกอบด้วย การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบอย่างคนดี การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี วิธีชีวิตแนวศาสนา และประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัย) และตัวทำนายชุดที่ 3 (ชุดตัวทำนายทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ คือ ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี) โดยมีตัวทำนายที่สำคัญตามลำดับ คือ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

วิถีชีวิตแนวศาสนา ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ผลดังกล่าวอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1.1 การใช้ตัวทำนายทั้งสามกลุ่มร่วมกัน สามารถทำนายพฤติกรรมคนดี ได้ดีกว่า การใช้ตัวทำนายชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียว ผลที่พบส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ได้กล่าวข้างต้น สอดคล้องกับรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ ที่บ่งชี้ว่า พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากสาเหตุ 4 ประเภท คือ 1) สาเหตุทางด้านสถานการณ์ปัจจุบัน ที่เอื้อหรือขัดขวางพฤติกรรมที่จะกระทำ 2) สาเหตุด้านจิตใจเดิมของผู้กระทำ 3) จิตลักษณะตามสถานการณ์ปัจจุบัน คือ ลักษณะทางจิตที่หวนไหวไปตามสถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลประสบพบเห็น 4) ด้านอิทธิพลร่วมหรือปฏิสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบันกับจิตลักษณะเดิมที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ซึ่งมีงานวิจัยจำนวนมากที่ปรากฏผลเช่นเดียวกันนี้ เช่น งานวิจัยของ ไพรินทร์ ชัดดีพงษ์ (2553 : 256) ที่พบว่า กลุ่มตัวทำนายที่ประกอบด้วยตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมเลือกตั้งอย่างมีจริยธรรม ได้มากกว่ากลุ่มตัวทำนายที่มาจากตัวทำนายทางจิตลักษณะเดิม หรือตัวทำนายที่มาจากจิตลักษณะตามสถานการณ์ และ หรือตัวทำนายที่มาจากสถานการณ์ เพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง การวิจัยของ เกษม จันทศร (2541 : 189) ที่ศึกษาพบว่า ตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ 4 ด้าน กลุ่มจิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 5 ด้าน ร่วมทำนายพฤติกรรมด้านทานการเสียยาบ้าของนักเรียน ได้มากกว่าตัวแปรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยลำพัง ผลการวิจัยที่ได้พบแสดงว่าสถานการณ์ทางสังคม หรือจิตลักษณะ หรือจิตลักษณะตามสถานการณ์ตามลำพังยังอธิบายได้ไม่ดีเท่ากับใช้ตัวแปรทั้งสามกลุ่มร่วมกัน

1.2 ผลการพิจารณาเป็นรายตัวแปร จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่าตัวแปรที่มีบทบาทชัดเจนในการทำนายพฤติกรรมคนดีของนักศึกษา ได้แก่ แบบอย่างคนดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน วิถีชีวิตแนวศาสนา ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี และการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี ดังนี้

1.2.1 แบบอย่างคนดีมีความสำคัญต่อพฤติกรรมคนดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตจำนวนมากที่พบว่าแบบอย่างของพฤติกรรมที่ดีของบุคคลใกล้ชิด

มีความสำคัญต่อพฤติกรรมและคุณลักษณะพึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมซื่อสัตย์ในงาน (ชัยยุทธ กุลตังวัฒนา และคณะ, 2547 : 177) พฤติกรรมเสริมสร้างและอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว และพฤติกรรมรักษาระเบียบ (นิภาพร โชติสุดเสนห์, 2545:211) ความตั้งใจจะประพฤติตนตามหลักสัปปริสธรรม (ชนานันท์ ญีญกุล, 2546 : 184) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เขาก็จะรับเอาความคิด ความเชื่อ และค่านิยมเหล่านั้นบางส่วนมาเป็นของตนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนใกล้ชิดที่เขาให้การยอมรับนับถือ เช่น บิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ เพื่อน ดารา ดังที่พระธรรมปิฎก ได้กล่าวถึงปัจจัยภายนอกที่จำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนามนุษย์ ว่าคือ กัลยาณมิตร ซึ่งหมายถึง บุคคลผู้เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติที่จะสั่งสอน แนะนำ ชักจูง หรือเป็นตัวอย่างที่ดี เช่น บิดา มารดา ครูอาจารย์ และเพื่อน (พระธรรมปิฎก, 2538 : 621-623) สอดคล้องกับทฤษฎีอิทธิพลของสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไรต์ (Wright, 1978 : 24-30) เชื่อว่ากลุ่มสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิกอยู่จะเป็นบ่อหลอมจริยธรรมให้แก่บุคคลนั้นๆ เช่นเดียวกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาเชิงสังคม (Social Cognitive Theory) ที่ว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเกิดจากการสังเกตจากตัวแบบซึ่งทำหน้าที่ 3 ลักษณะ คือ อาจทำหน้าที่ส่งเสริมหรือยับยั้งการเกิดของพฤติกรรมหรือช่วยให้พฤติกรรมนั้นคงอยู่ การได้เห็นแบบอย่างพฤติกรรมที่ดีจากเขาเหล่านั้น ทำให้บุคคลเชื่อว่าการกระทำอย่างนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้อง คนในสังคมยอมรับ และยึดถือปฏิบัติกัน เขาก็จะปฏิบัติตามแบบอย่างนั้นด้วย ดังนั้นผู้ที่ได้รับแบบอย่างคนดีมากจึงมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากกว่าผู้ที่ได้รับแบบอย่างคนดีน้อย ในลักษณะเดียวกันนี้ นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับแบบอย่างคนดีมากจึงมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

1.2.2. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีความสำคัญต่อพฤติกรรม คนดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตจำนวนมากที่พบว่าลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมีความสำคัญต่อพฤติกรรมพึงประสงค์ เช่น ผู้มีศีล 5 (พูนฤดี สุวรรณพันธ์, 2537 : 199) ความเชื่อและการปฏิบัติทางพุทธศาสนา (สุริยะ พันธิตี, 2536 : 185) พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่าและพฤติกรรมหลักเลี่ยงการสร้างขยะ (ลินดา สุวรรณดี, 2543 : 174) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อบุคคลเล็งเห็นถึงผลดีจากการกระทำของตนที่จะเกิด

ตามมาในอนาคต เขาก็ย่อมจะมีพฤติกรรมที่ดีเพราะทราบว่าจะทำให้เขาได้ประสบกับสิ่งที่ดีในอนาคต ดังนั้นผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมากจึงมีพฤติกรรมพึงประสงค์มากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนน้อย ในลักษณะเดียวกันนี้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนจึงมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

1.2.3 วิธีชีวิตแนวศาสนา มีความสำคัญต่อพฤติกรรมคนดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตจำนวนมากที่พบว่าวิธีชีวิตแนวศาสนา มีความสำคัญต่อพฤติกรรมและคุณลักษณะพึงประสงค์ เช่น พฤติกรรมจริยธรรมทั่วไป (โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ, 2545 : 111) พฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรม (วรวรรณ อร่ามพงศ์, 2551 : 188) ความผูกพันทางจิตใจ และคบเพื่อนอย่างเหมาะสม (हररररर लेररररर, 2537 : 200) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหลักคำสอนของศาสนาซึ่งสอนให้มนุษย์ดำเนินชีวิตในแนวทางที่ถูกต้อง ได้เข้ามามีส่วนให้เกิดพัฒนาในบุคคลตั้งแต่เยาว์วัย โดยผ่านกระบวนการอบรมเลี้ยงดู ปฏิสัมพันธ์ของคนใกล้ชิดและชุมชน ศาสนาจึงมีส่วนในการพัฒนาพฤติกรรมนักศึกษาในชีวิตประจำวันทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นผู้ที่มีวิธีชีวิตแนวศาสนามากจึงมีพฤติกรรมพึงประสงค์มากกว่าผู้ที่มีวิธีชีวิตแนวศาสนา น้อย ในลักษณะเดียวกันนี้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีวิธีชีวิตแนวศาสนา มากจึงมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

1.2.4 ทศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดีมีความสำคัญต่อพฤติกรรมคนดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตจำนวนมากที่พบว่าทศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมใดมีความสำคัญต่อพฤติกรรมนั้น เช่น เจตคติต่อพุทธศาสนากับการปฏิบัติตามหลักคำสอนในพุทธศาสนา (วันชัย มีกลาง, 2530 : 145) เจตคติต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับ พฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรม (โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ, 2545:198) ทศนคติที่ดีต่อการทำความดี กับพฤติกรรมการเป็นคนดี (ชวนชัย เชื้อสาธุชน, 2552:284) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทศนคติเป็นความรู้สึกรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดๆ หากบุคคลมี ทศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมใดมาก เขาก็จะกระทำพฤติกรรมนั้นมากเช่นกัน สอดคล้องกับ ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล(Theory of Reasoned) ที่ว่า เจตคติต่อพฤติกรรมเป็น ปัจจัยหนึ่งให้บุคคลที่มีเจตนากระทำพฤติกรรม ดังนั้นผู้ที่มีทศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี

จึงมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดีน้อย ในลักษณะเดียวกันนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดีมากจึงมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

1.2.5 การสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดี มีความสำคัญต่อพฤติกรรมคนดี สอดคล้องกับผลการวิจัยในอดีตจำนวนมากที่พบว่าการสนับสนุนทางสังคมต่อพฤติกรรมใดมีความสำคัญต่อพฤติกรรมนั้น เช่น พฤติกรรมการสอน (ดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคนอง, 2547 : 79) พฤติกรรมการทำงานอย่างอุทิศตน (วิเชียร ธรรมธ, 2546 : 211) พฤติกรรมรับผิดชอบ (สุภาสินี นุ่มเนียม, 2546 : 177) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะหากบุคคลกระทำในสิ่งใดแล้วได้รับการยอมรับสนับสนุน จากคนรอบข้างโดยเฉพาะผู้ที่เขาให้การยอมรับนับถือ เช่น บิดา มารดา ผู้ปกครอง อาจารย์ เพื่อนและคนในสังคม เขาก็จะกระทำพฤติกรรมอันนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของเพียร์สัน (Pearson, 1990 : 990) ที่ว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นการพัฒนาบนฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory Base) ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงจากภายในทั้งเจตคติและความคิด และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดีมากจึงมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์มากกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดีน้อยในลักษณะเดียวกันนี้ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่อการเป็นคนดีมากจึงมีพฤติกรรมคนดีมากด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถเสนอแนะการปฏิบัติเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมของนักศึกษาได้ดังนี้

1.1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของนักศึกษา และพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษา ไม่ควรนำไปใช้ในการตัดสิน หรือติดตรา (Label)

1.2 การนำผลของการวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงขอบเขตของผลจากการวิจัยด้วย โดยเฉพาะในการพัฒนากลุ่มเป้าหมายควรเป็นประชากรของการวิจัยครั้งนี้ หรือมีลักษณะใกล้เคียงกัน

1.3 ควรพัฒนากลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมน้อย โดยสิ่งที่ควรพัฒนา คือ การพัฒนาด้านจิตใจ ให้นักศึกษาเป็นผู้มองอนาคต รู้จักควบคุมตนเอง อดได้รอได้ในสถานการณ์ต่างๆ มีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี การพัฒนาโดยปัจจัยแวดล้อม คือ บุคคลใกล้ชิดที่นักศึกษาให้การยอมรับปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติตนเป็นคนดี ส่งเสริมให้นักศึกษามีวิถีชีวิตตามหลักศาสนา และสนับสนุนให้กำลังใจเมื่อนักศึกษาประพฤติตนเป็นคนดี

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดตัวแปรสำคัญ เช่น พฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรม ทัศนคติที่ดีต่อการเป็นคนดี เพื่อให้ได้เครื่องมือวัดตัวแปรที่มีมาตรฐานสูง

2.2 ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่มีระดับการศึกษาสูง ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่สนใจอาจทำการศึกษาต่อกับกลุ่มประชากรอื่น เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น หรือทำการศึกษาเปรียบเทียบในกลุ่มประชากรเดียวกันแต่มีปัจจัยแวดล้อมต่างกัน เช่น ประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมได้

2.3 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแปรเหตุปัจจัยหรือตัวแปรตามอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตัวแปรเดิมที่ศึกษาไปแล้ว เพื่อให้สามารถอธิบาย ทำนาย ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมคนดีตามหลักสัปปุริสธรรมได้ชัดเจนขึ้น เช่น สติปัญญา แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้คุณความดีของแผ่นดิน

เอกสารอ้างอิง

- เกษม จันทรศร. (2541). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ. (2545). **ผลของการฝึกให้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมจริยธรรมของครู**. ทุนอุดหนุนการวิจัย โครงการแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชนานันท์ ญิณกุล. (2546). **ความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจจะประพฤติตนตามหลักสัปปริสธรรมของบุตรวัยรุ่นกับความประพฤติตามหลักสัปปริสธรรมของบิดาตามการรับรู้ของบุตร**. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา พัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2552). **ปัจจัยเชิงเหตุและผลที่เกี่ยวกับการใฝ่เรียนรู้คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ**. รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชัยยุทธ กุลตังวัฒนา, ศุภชัย สุพรรณทอง, ทิพย์สิริ กาญจนวาสี, และแจ่มใส รัตนมาลี. (2547). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจริยธรรมในการบริการของมัคคุเทศก์ไทย**. รายงานการวิจัย. โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ชีรวัดณ์ นิจนตร. (2552). **เอกสารประกอบการสอนวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอง. (2547). **ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนา นักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา**.

รายงานการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนากระบวนการพัฒนา
สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

นิภาพร โชติสุดเสนห์. (2545). **ปัจจัยทางสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.

พระธรรมปิฎก. (ป.อ.ปยุตโต). (2538). **พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลธรรม**.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พูนฤดี สุวรรณพันธ์. (2536). **ปัจจัยทางครอบครัวและโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ
ทางพุทธศาสนาของนักเรียนในชุมชนที่มีระดับพัฒนาการต่างกัน**.
ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

ไพรินทร์ ชัดดีพงษ์. (2553). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับความฉลาดทางการเมือง
ของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี**. ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ราชกิจจานุเบกษา. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. เล่มที่**
116.

_____. (2552). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552.**
เล่มที่ 126.

ลินดา สุวรรณดี. (2543). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลด
ปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรณรงค์**.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

วรวรรณ อร่ามพงศ์. (2551). **ตัวแปรทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับ
พฤติกรรมการทำงานอย่างมีจริยธรรมของสัตวแพทย์**. ปริญญาวิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

วันชัย มีกลาง. (2530). **ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติ
ตามและการได้รับการถ่ายทอดทางศาสนาจากบิดามารดาของนิสิต
ระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.**

วิเชียร ธรรมธ. (2546). **ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงาน
อย่างมีจริยธรรมด้านการอุทิศตนของข้าราชการกรมกำลังพลทหาร
อากาศ. วิทยาลัยเสนาธิการกองบัญชาการทหารสูงสุด.**

สุภาสินี นุ่มเนียน. (2546). **ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่ที่เกี่ยวข้อง
กับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ปรินซ์นิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.**

สุริยะ พันธุ์ดี. (2536). **ความสัมพันธ์ระหว่างการถ่ายทอดทางพุทธศาสนาในโรงเรียน
กับจิตลักษณะและพฤติกรรมก้าวร้าวในนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.
ปรินซ์นิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

หรรษา เลหาเสรีกุล. (2537). **การเรียนรู้ในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์กับลักษณะ
ทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินซ์นิพนธ์
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.**

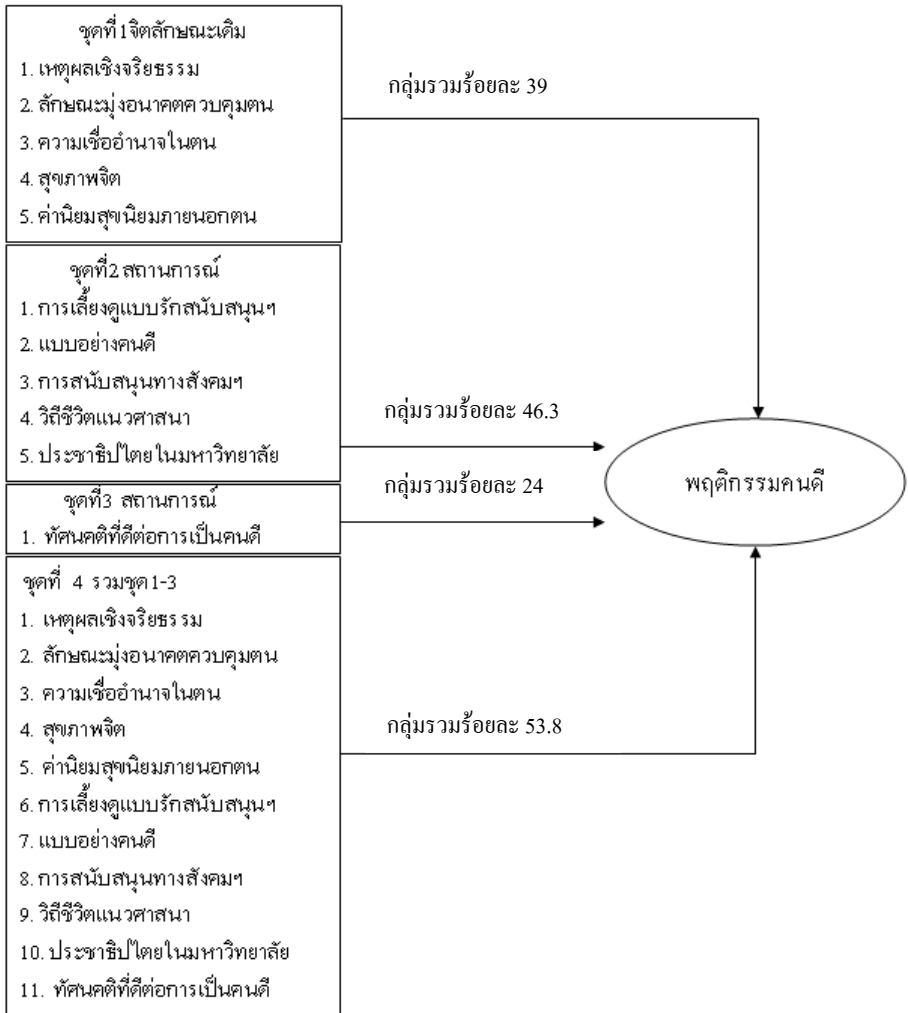
Endler, N.S., & Magnusson, D. (Eds). (1976). **Interactional Psychology and
Personality.** New York : Halsted-Wiley.

Pearson, R. E. (1990). **Counseling and Social Support.** London : SAGE.

Wright, D. (1978). **The Psychology of Moral Behavior.** London : Penguin Books.

ตาราง 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะเบื้องต้น	จำนวน	คะแนน
1. เพศ	ชาย	353	29.4
	หญิง	847	70.6
2. สาขาวิชา	สังคมศาสตร์	1003	83.6
	วิทยาศาสตร์	197	16.4
3. ชั้นปี	ต่ำ	735	61.3
	สูง	465	38.8
4. หน้าที่	น้อย	540	45
	มาก	660	55
5. ความสัมพันธ์	น้อย	919	76.6
	มาก	281	23.5
6. การพักอาศัย	พักกับครอบครัว	345	28.8
	ไม่ได้พักกับครอบครัว	855	71.3
7. คะแนนเฉลี่ย	ต่ำ	601	50.1
	สูง	599	49.9
8. การศึกษาบิดา	ต่ำ	587	48.9
	สูง	613	51.1
9. การศึกษามารดา	ต่ำ	693	57.8
	สูง	507	42.2

ภาพ 1 ผลการทำนายพฤติกรรมคนดีโดยใช้ตัวทำนายจิตลักษณะเดิม สถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย